

Kázeň na Sl. Božích s VP v Častej: **Zborový deň CZ ECAV BA Legionárska**, Nedeľa Sv. Trojice, 12. 6. 2022, 10.00; ev.: Ján 4, 7. 9–10 . 15–21 . 23–24

Modlitba: Pane Ježiši, nedeľa je skvelým dôvodom stretnúť sa na SB. Ved' deň Tvojho zmŕtvychvstania je svedectvom, že neveríme v mŕtveho hrdinu, ale v Teba – živého Pána a Spasiteľa. Trojjediný Bože, Ty nie si samota, izolovaná bytosť, ale dokonalé spoločenstvo. Ten, kto má bohatý vnútorný život a pozýva nás k účasti na tomto bohatstve. Chceš sa rozdávať – deliť o to najlepšie. Ďakujeme, že nemusíme žiť ako duchovní samotári, ale sme schopní spoločenstva s Tebou i bratmi sa sestrami vo viere. Prosíme, daj nám ho aj dnes zažiť, smelo a radostne o Tebe svedčiť ďalším. Amen.

Ján 4, 28 – 30 . 39: „²⁸ Žena nechala teda tam nádobu, odišla do mesta a hovorila ľuďom: ²⁹ Podďte sa pozrieť na človeka, ktorý mi povedal všetko, čo som robila; či to nie je Kristus? ³⁰ I vyšli z mesta a prišli k Nemu. ³⁹ A mnohí Samaritáni z tohto mesta uverili v Neho pre slovo ženy, ktorá svedčila: Všetko mi povedal, čo som robila.“

Milí bratia a milé sestry,

Prestavme si staršiu kultivovanú ženu a skinheda – agresívne vyzerajúceho chlapa s vyholenou lebku a nápadným veľkým tetovaním. Žena sa pri skinhedovi pristaví a požiada ho, aby jej pomohol odniesť domov tašku s nákupom. – **Ťažko uveriteľné a neobvyklé?**

Práve také ťažko uveriteľné a neobvyklé bolo, že židovský rabín Ježiš začína debatovať so Samaritánkou, ba žiada ju o službu. – Ved' už niekoľko storočí pred Kristom prebiehal medzi Židmi a Samaritánmi **vážny konflikt**. V 6 stor. pred

Kristom kráľ Nebúkadnecar odviekol židovské obyvateľstvo do zajatia v Babylone. Neskôr asýrsky kráľ usadil ľudí z 5 pohanských národov práve v Samárii – v strednej časti Izraela (por. pôvod Samaritánov: 2. Kráľov 17, 24nn). Títo usadlíci síce po čase prijali židovské náboženstvo, no zmiešali ho s niektorými svojimi pohanskými tradíciami. **V novej krajine Samaritáni teda nemali vlastného Boha, hoci predtým ich mali niekoľko.** Podobne žena **Samaritánka nemala vlastného manžela, hoci predtým ich mala päť.** Žena bola pochybnej povesti a pre Židov aj z pochybného z etnika, ktorým Židia opovrhovali až natoľko, že **výraz „Samaritán“ sa stal židovskou nadávkou.**

Židia i Samaritáni verili v rovnakého Boha, no **Židia pokladali Samaritánov za ľudí nečistej rasy** (zmiešanej s pohanmi), aj **nečistej viery** (s nepravovernými prímiesami) – za náboženských bludárov. Preto **územie Samaritánov zďaleka obchádzali**. Boli presvedčení, že **Samaritáni nebudú mať podiel na večnom živote**. Prijímať pokrm so Samaritánom, je ako požívať (nábožensky nečisté) mäso. Pre Žida nebolo nič opovrhnutia hodnejšieho...

Ani Samaritáni nedávali Židom tkp. „lajky na fejsbúku“. Židia medzi nimi neboli vítaní. Preto je Samaritánka zaskočená, že Ježiša sa s ňou púšťa do reči. Už to, **aby sa Žid zhováral na verejnosti so ženou, bolo čosi škandalózne, proti vtedajším zaužívaným pravidlám.**

Navyše, Ježiš diskutuje so ženou, **ktorá žije v poradí so 6. mužom, a nie je za neho vydatá** (!!! Nepoplietť – nezameniť 1J 4, 18 a J 4, 18, ako v telegrame jednej neveste – novomanželom) a predtým mala 5 manželov, i keď Zákon dovoľoval vydať sa maximálne 3 razy. Za cudzoložstvo stanovil trest smrti.

Ježiš ani takúto vykričanú ženu nedobrej povesti, neobišiel, rozprával sa s ňou a požiadal ju o pomoc. **NEMÁ PREDSUDBY. RÚCA STARÝ MÚR NENÁVISTI A STAVIA MOST ZMIERENIA.**

ZOSTÁVA PRAVDIVÝ. Vie, že žena prichádza po vodu v poludňajšej páľave preto, aby sa vyhla stretnutiu s ostatnými obyvateľmi a ich pohrdavými pohľadmi. Ježiš ženu nechválil. Nevrávil jej: No, čo už... azda si aspoň kúsok užiješ...

On vie, **že svojvoľné konanie – život v neposlušnosti Bohu – nás naplní iba na krátku chvíľu.** Akonáhle táto chvíľa doznie, cítíme sa opäť prázdni. Keď žijeme podľa Božej vôle, cítíme sa nasýtení – máme pocit lepšie, ako po skvelom obede. **PLNENIE BOŽEJ VÔLE NASYCUJE, UHASUJE SMÄD DUŠE.** Duša Samaritánky bola vyprahnutá.

Bibliisti uvádzajú, že **Samaritánka zastupuje – predstavuje aj cirkev, ktorá zablúdila. A čuduj sa svete, Ježiš ju nezavrhnem, prihovára sa jej.**

On je **Spasiteľ nielen pravoverných, ale aj tých, ktorí poblúdili. Prišiel pre všetkých ľudí. Je Spasiteľ sveta** (v. 42).

Žene vraví, (v. 10), že **Boh má pre ňu dar:** „*Keby si poznala dar Boží a kto ti hovorí: Daj sa mi napiť, – ty by si Jeho prosila, a On by ti dal živú vodu.*“

BYŤ KREŠŤANOM V PRVOM RADE ZNAMENÁ PRIJAŤ DAR – JEŽIŠA. Nie predovšetkým, čo musíme my robiť, čím sa Mu musíme zapáčiť, čo musíme uhradiť. Dáva nám dar. Dar, ktorý leží pre nami. Dar odpustenia, oslobodenia od hriechu, ktorý nás zväzuje. Oslobodzuje od súdu a zatratenia. Kto prijme Ježiša ako dar, spozná pravdu, začne nachádzať odpovede na svoje otázky. Lebo **Ježiš nie je teória. Nie je hasič, na ktorého sa obraciame, keď sa objaví požiar, ktorý nevieme uhasiť, kým v ostatných prípadoch si robíme, čo chceme, žijeme život, aký chceme,** aj keď niektoré naše rozhodnutia pripravujú budúce nešťastie. Je to ako myslieť si, že Stvoriteľ sa nestará o svoje stvorenie. – Nie je to tak. Jeho láska k nám je pravdivá. Preto **Ježiš nechce byť ako 1 mnohých ponúk na „jedálnom lístku.“** Ukazuje nám pravdu o nás, zaoberá sa naším životom. Tým, že Ježiša, Jeho pravdu prijmeme, sa On stáva naším Pánom, mení náš život k lepšiemu. Tak to bolo aj u Samaritánky.

Zmenu jej srdca vystihuje NÁDOBA, KTORÚ NECHALA PRI STUDNI (v. 28). Dosiaľ vedela len o vode na uhasenie telesného smädu. No teraz chápe, že jej (i náš) život sa môže stať nádobou, ktorú Ježiš naplní vodou života.

Nádobu nechá pri studni a ona, ktorá šla po vodu napoludnie, lebo sa hanbila stretnúť s inými, ich teraz odvážne, bez hanby a s radosťou vyhľadá a vraví im: „*Podťe sa pozrieť na človeka, ktorý mi povedal všetko, čo som robila; či to nie je Kristus?*“ **Priznáva sa k svojej hriechnosti. A volá ľudí k Ježišovi – Bohom poslanému Záchrancovi. K Pravde, ktorá vyslobodí** (por. J 8, 32).

Jej svedectvo je jednoduché. Žiadne teologické pojednanie, ale **pozvanie k Ježišovi. Už sa nedíva na seba, ale na Krista.** Sila jej svedectva vychádza z toho, čo zažila s Ježišom. Možno nám sa zdá, že nevieme o Ježišovi svedčiť, že nie sme dostatočne duchovne zrelí či na patričnej teologickej výške. No ako si Pán Ježiš použil jednoduché svedectvo nedokonale Samaritánky, má moc použiť si aj naše nedokonalé pokusy – poukázať ľuďom na Neho, na spásu v Ňom. Nedívaj sa na seba, ale na Neho. **Božie slovo nás povzbudzuje a dáva nám odvahu ukazovať ďalším na základ nášho života, ktorým je Kristus.**

Možno je to len 1 veta, ktorá zostane v pamäti (napr. námietka voči tvrdeniu oponentov krstu nemlúvniat: *Ved' krstene dieťaťko ani nevie, čo sa s ním deje... – Ale rodičia /dospeli/ vedia!*)

Alebo pozvanie na Služby Božie či iné podujatie v zbere. Možno dar dobrej kresťanskej knihy či hudby (CD s duchovnými piesňami. Alebo gesto zložených rúk, keď sa pri stole nehanbíme poďakovať za pokrm. Svedectvom môže byť aj tvoja cesta do kostola – to, že sa neokúňáš povedať, kam v nedeľu ideš – keď sa niekto pýta (pomohlo by vydanie ES vo

veľkom formáte). Svedectvom je prihlásiť deti na náboženstvo a KP. Dobré je sadnúť si popremýšľať a s modlitbou sformulovať svedectvo aj na papier. Ved' „*každému, kto by vás bral na zodpovednosť pre vašu nádej, budte stále pripravení vydať počet*“ (1Pt 3, 15).

Niekedy sa správame, akoby naša úloha bola zmocniť sa studne. No naša úloha nie je zmocniť sa studne. Studňa nám nepatrí. Z nej čerpáme život – živú vodu, ktorú nám dal Kristus. Každý kresťan je povolaný – poslaný šíriť evanjelium, byť svedkom Ježiša Krista. Nasmerovať k Spasiteľovi ďalších. Toto naše poslanie máme napĺňať svedectvom slovami i životom. Ak sú naše slová a svedectvo autentické, svet ich bude počúvať. Aké vzácne sú kroky tých, ktorí zvestujú evanjelium (por. R 10, 15).

Nezabudnime: Jednoduché svedectvo ženy priviedlo obyvateľov jej mestečka k viere v Ježiša. Mnohí Samaritáni z toho mesta uverili v Ježiša pre slovo ženy, ktorá im svedčila. **Viera vzniká iba tam, kde sa človek dozvie o Ježišovi, počuje Jeho hlas.** Amen.

Modlitba: Pane, prameň živej vody, daj, aby sme svedčili o Tebe našimi slovami i životmi. Pomôž nám pochopiť, že nie sme vlastníkami studne, a daj nám vnímať Ťa ako Toho, kto prišiel pre všetkých. Prosíme, premeň naše srdcia i životy, aby sme sa stali šíriteľmi dobrej zvesti. Amen.

Použitím viacerých prameňov: Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár